

Khăn quàng đỏ!

“Sáng 27/6, Huỳnh Minh Toàn (42 tuổi, quê quán Đồng Tháp...) lái ô-tô đến và xin chở N đến một ngôi chùa trên địa bàn TPHCM. Nghe N than buồn, ông Toàn lái xe chở bé gái xuống thẳng TP Cần Thơ với mục đích đi tham quan cho tinh tâm.

Sau khi đưa cháu N đi chơi ở một số địa điểm, khuya 27/6 ông Toàn đưa bé gái đến nhà nghỉ nằm trên đường 3/2, phường Hưng Lợi, quận Ninh Kiều để thuê phòng.

Sau khi nhận phòng số 104, Toàn đề nghị bé N đi tắm và vệ sinh cá nhân. N vừa tắm xong thì ông Toàn đề ra giường cưỡng hiếp. Bị nạn nhân chống cự, ông Toàn bịt miệng và tiếp tục thực hiện hành vi.

Rạng sáng 28/6, ông Toàn dẫn N xuống trả phòng thì bị nạn nhân tố với nhân viên lễ tân. Vụ việc nhanh chóng được trình báo và ông Toàn bị bắt giữ.

Tại cơ quan điều tra, ông Toàn thừa nhận hành vi cưỡng hiếp nên Công an TP Cần Thơ đã ra lệnh khởi tố vụ án, khởi tố bị can và bắt tạm giam...” [1]

Huỳnh minh Toàn, pháp danh Thích Phước Hoàng, tiền sĩ Phật học(!), trụ trì hai chùa Hội Khánh (Cao Lãnh) và Bảo Tạng (Rạch Giá). Toàn sinh năm 1977.

“... Khoảng 18h ngày 18/3/2019, T cùng những người bạn khác đi uống cà-phê tại một quán thuộc phường Thường Thạnh, quận Cái Răng, TP Cần Thơ. Đang đứng trước sân quán, T nhìn thấy NDT chạy xe ngang và dừng lại. Thấy vậy, T rủ NDT vào uống cà-phê nhưng NDT nói: ‘Ai uống cà-phê với mày’”.

Lát sau, cảm thấy bức tức vì cho rằng bị NDT coi thường, T thủ sẵn dao và rủ L đi dẫn mặt NDT.

L lái xe máy chở T đi tìm NDT, khi nhìn thấy NDT tại một quán cà-phê, T dùng dao đâm một nhát trúng vào vùng ngực của NDT. Gây án xong cả hai phóng xe rời khỏi hiện trường.

Nạn nhân được người dân đưa đi cấp cứu nhưng đã tử vong sau đó do choáng mất máu cấp, vết thương thủng tim... [2]

VPT sinh năm 2002, và NHL sinh năm 2003.

“Ngày 8/4, TAND Cấp cao tại Đà Nẵng đã xét xử phúc thẩm và tuyên phạt Nguyễn Quang Chung (50 tuổi, trú thị trấn Thạnh Mỹ, huyện Nam Giang, Quảng Nam) mức án chung thân về hai tội hiếp dâm trẻ em và dâm ô đối với trẻ em.

Trước đó cuối năm 2018, TAND tỉnh Quảng Nam đã xử sơ thẩm và tuyên phạt ông Chung 24 năm tù về hai tội danh trên. Sau đó ông Chung làm đơn kháng cáo.

Theo cáo trạng của Viện kiểm sát nhân dân tỉnh Quảng Nam, từ đầu năm 2015 đến tháng 3/2016, ông Chung công tác tại Trường Tiểu học Zơ Nông (thị trấn Thạnh Mỹ) với công việc chuyên môn là giáo viên tổng phụ trách đội.

Lợi dụng quan hệ thầy trò và sự ngây thơ của các em học sinh, ông Chung đã nhiều lần gọi các em MTKC, LTTL, LHAT là học sinh lớp 3 của trường vào phòng làm việc của mình để thực hiện hành vi hiếp dâm và dâm ô.” [3]

Năm 1975 Chung là cậu bé 6 tuổi, v.v. Huỳnh minh Toàn, VPT, NHL, Nguyễn Quang Chung đều, một thời, là những thiếu nhi “khăn quàng đỏ”: đội viên Đội Thiếu Niên Tiền Phong Hồ chí Minh hay đúng hơn, là “Đảng” –CS –junior mà “đảng” viên (đội viên) là những thiếu nhi (tuổi từ 9 đến 15). “Khăn quàng đỏ” xuất xứ từ quốc gia của Lenin “vĩ đại” nên được các nước “anh em” hồ hởi quàng theo!

Như các lãnh tụ CS Việt Nam, “Đảng” CS VN tí hon này cũng bị thay tên, đổi họ liên miên.

Khởi thủy, để che mắt, chiêu dụ người dân, ông Hồ và các đồng chí đã chọn cái tên rất “Phù Đổng Thiên Vương” là Hội Nhi Đồng Cứu Quốc(15/5/1941), 10 năm sau, đổi thành “Đội thiếu nhi tháng Tám” (“cách mạng” tháng 8). Sau khi thống trị miền Bắc, 1956, “Bác” cho nấu chè, thay tên là “Đội Thiếu Niên Tiền Phong Việt Nam”: một cái tên “Tiền” định, các đảng viên nhí biết yêu “tiền” từ đó. 2/9/1969, ông Hồ xách dép râu, bỏ tổ tiên, đi theo tây ba-lô: Mác, Lê! 1970, để các em bé noi gương theo “cha già”, đảng CS thay tên “Việt Nam” bằng “Hồ chí Minh”(!): Đội Thiếu Niên Tiền Phong Hồ chí Minh, “là lực lượng dự bị của Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh” (tuyên ngôn hoạt động).

Tóm lại, đội viên “khăn quàng đỏ” là tương lai của Đoàn thanh niên CS Việt Nam, là nhân tố của Đảng CS. Việt Nam. Cái liên hệ “3 Đ” Đội–Đoàn–Đảng đó được thể hiện qua hình tam giác “chành ra 3 góc da còn thiếu” của khăn, nó hơi giống cái liên hệ “Cấc ké – kỳ đà” của ta (Cấc–ké là mẹ kỳ–nhông / Kỳ–nhông là ông kỳ–đà). Có cấc–ké–đội–viên thì mới có kỳ–nhông–đoàn–viên, kỳ–nhông–đoàn–viên lột da trở thành kỳ–đà–đảng–viên. Đà oi thương “ké” với “nhông” / Tuy rằng khác tuổi nhưng chung một loài: bò sát!

Dưới chế độ CS, nhỏ mà không học không sao, miễn hồng hơn chuyên là đủ, “Nhỏ mà vô Đội, lớn làm Đảng viên”! Có tiền mua tiên cũng được. Có Đảng là có... tiền là Có Đảng mua tiên cũng được.

5 trong các điều lệ hoạt động của Đội “quờ khăn Đảng” là 5 điều do “Bác” đưa ra:

1. Yêu Tổ quốc, yêu đồng bào,
2. Học tập tốt, lao động tốt,
3. Đoàn kết tốt, kỷ luật tốt,
4. Giữ gìn vệ sinh thật tốt,
5. Khiêm tốn, thật thà, dũng cảm.

“Bác” dạy thế, nhưng các đội viên đều “mất dạy” cả! Con nít mà. Nó thấy mình làm thế nào thì nó làm theo thế ấy. Trong 5 điều lệ đưa ra thì, ngoài điều 4 “vệ sinh” tôi không rõ, “Bác” đã “4 không” (nghe quen quen) rồi!

Nếu “yêu tổ quốc, đồng bào” thì ông Hồ đã không đi rước cái chủ nghĩa CS tàn độc, áp đặt lên dân tộc mình. Ông Gandhi, ông ấy đâu cần chủ nghĩa CS để giành lại độc lập trong tay đế quốc Anh.

Nếu “học tập tốt” thì ông Hồ đã không đi làm phụ bếp, nói tiếng tây–bồi. Nếu “lao động tốt” thì ông đã không phải đổi nghề liên miên (vì bị sa thải?)

Nếu “đoàn kết tốt, kỷ luật tốt” thì tại sao ông Hồ đã nhắm mắt để cho đàn em thanh trừng và bắt giam một số lớn đồng chí cao cấp trong vụ án “xét lại” ngoài Bắc (1967–1976)?

Nếu “khiêm tốn” thì ông Hồ đã không ký tên Trần dân Tiên, viết cuốn “Những Mẩu Chuyện về đời hoạt động của Hồ Chủ Tịch”, tự mình ca tụng... mình, hay trơ trẽn hạ bút: “Bác anh hùng, tôi cũng anh hùng” tự so sánh với đức Trần Hưng Đạo? Nếu “thật thà” thì tại sao ông Hồ lại “nhím” lý lịch, không công bố danh sách những “người (đàn bà) đi qua đời tôi”, không thừa nhận đưa con trai Nguyễn tất Trung, không... v.v? Nếu “dũng cảm” thì sao ông Hồ không một lần vào ngay trận địa để tôn vinh những chiến sĩ của mình? Như ông Thiệu đã nhảy xuống An Lộc ngày 7/7/1972: tuy vòng vây Cộng quân đã bị đẩy lùi nhưng họ vẫn còn chiếm một vài cao điểm quan trọng. Diễn hình là họ đã pháo vào thị trấn khi ông đứng trên “đại lộ hoàng hôn” với tướng Lê văn Hưng! [4]

Gương như thế, mà bảo con nít noi theo thì... tự tin quá!

Lấy cái mốc 1941 là năm thành lập Hội Nhi Đồng Cứu Quốc thì, sau lớp già Lê Duẩn, Lê Đức Thọ, Nguyễn văn Linh, Đỗ Mười... là thế hệ “khăn quàng đỏ” đầu tiên lên nắm chính quyền. Từ Lê khả Phiêu (10 tuổi năm 1941), Nông đức Mạnh (sinh 1940), Nguyễn phú Trọng (1949) cho đến thế hệ sau hiệp định Genève: Trần đại Quang (1956), Nguyễn xuân Phúc (1954 / ra Bắc năm 13 tuổi), v.v. Đó là chuyện trước 75.

Sau 75, lớp “khăn quàng đỏ” đầu tiên ở miền Nam là các thiếu niên, thiếu nhi sinh từ 1961 đến 1966, tính theo số tuổi để được vào Đội (không xin cũng bị vào!) Và, cái kết quả của 43 năm (từ 1976) giáo dục “khăn quàng đỏ” là một xã hội miền Nam băng hoại, từ học đường đến ra... đường, là đạo đức suy đồi, thú tính đê nhân tính, cái ác lấn điều thiện... Người ta giết nhau chỉ vì một câu từ chửi kên kiệu. Hòa thượng trụ trì 42 hăm hiếp gái 14. Thầy giáo hăm hiếp nữ sinh tiểu học. Tham nhũng tràn lan. Cướp bóc cùng khắp. Ăn chơi sa đọa đầy dẫy, v.v. Đâu rồi những ngày “nắng đẹp miền Nam” (Lam Phương)

*“tình là tình nông thắm
buộc lòng mình vào núi sông
tình mến quê hương”?*

44 năm sau 75, còn bao nhiêu người miền Nam buộc lòng mình vào sông núi miền Nam? Khi tuổi–trẻ–có–điều–kiện đua nhau du học (rồi tìm cách ở lại), khi trai gái miền quê thi nhau lấy chồng xứ lạ, làm thuê quê người, bán thân ở Mã, ở Sing(apor)? Đâu rồi những rừng văn chương, những biền nghệ thuật, đầy ắp giá trị nhân bản như thời 54–75? – Võ Phiến, Bình Nguyên Lộc, Nguyễn Sa, Thanh Tâm Tuyền, Dương Nghiễm Mậu, Nguyễn Trung, Nguyễn Khai, Lê thành Nhơn, Phạm Duy, Trần thiện Thanh, Y Vân, Mai Chừng, v.v. và v.v. Tôi chưa từng thấy, nghe một ca sĩ miền Nam nào, trước 75, tuyên bố nhiều câu hạ cấp như một nam “ca sĩ” bên nhà. Nói năng kiêu đó thì làm sao không bị ăn... “hơi–cay “?

Việt Nam bây giờ: Nhà hàng nhiều hơn nhà thương, quán nhậu nhiều hơn học đường!

Từ ngày “điện–thoại–di–động” xuất hiện, nhiều clip video được tung đầy trên mạng, từ chuyện “làm tình”, ăn cướp, đến chuyện công an đánh dân sặc máu, chuyện con gái cởi trần ra đường, ăn mừng “bóng đá”(!), v.v. Nhưng ghê sợ nhất vẫn là những clip học trò (đa số là nữ sinh) đánh nhau, xé quần áo nhau, v.v. Như bản tin dưới đây (12/2017):

“... Như Báo Người Lao Động đã thông tin, sáng 9/12, tài khoản Facebook có tên là ‘Luu Ngọc Trinh’ đã đăng tải clip kèm theo nội dung: ‘Sự việc xảy ra vào ngày 6/12, tại Trường THCS Trần Hưng Đạo, TP Rạch Giá, tỉnh Kiên Giang. Trong clip là 1 học sinh lớp 9/1 và 1 học sinh lớp 9/2 đánh 3 học sinh lớp 7. Nữ sinh bị đánh chấn thương và vẫn chưa thể đến trường...’.

Trong đoạn clip dài hơn 3 phút, 1 nữ sinh lớp tám tóc lần lượt 3 nữ sinh rồi dùng tay tát vào mặt, đánh vào đầu, dùng chân đá vào vai và nhận đầu 3 nữ sinh xuống nền gạch rất dã man. Không chỉ đánh, nữ sinh này còn chửi thề rất thô tục, như: ‘ĐM cho 3 đứa mày chết một chỗ nè...’ [5]

Tự bao giờ nữ sinh lớp 9 (đệ tứ) miền Nam biết “ĐM”, biết đánh đập dã man người khác, lại là những đứa bé hơn mình, ngoài nữ sinh “khăn quàng đỏ”? Đâu rồi cái tinh thần “chị ngã, em nâng”? – Có phải vì chúng đã quen thuộc với cái nếp sống bạo lực “cách mạng” chung quanh? Hay vì nhà trường dạy chúng tính Đảng nhiều hơn tính nhân bản...?

Cũng may, không phải đứa bé nào cũng thế. Bởi vì, vẫn còn những gia đình (tuy ít ỏi) mà các bậc phụ huynh đã được hấp thụ nền giáo dục miền Nam trước 1975 (hay miền Bắc trước 54), dạy dỗ con cháu theo cái tinh thần: “tiên học lễ, hậu học văn, đi thưa về trình, công cha như núi Thái Sơn...”

Sau năm 54, sự đóng góp của người Bắc ty nạn CS vào văn hóa miền Nam thật là phong phú và đa dạng. Từ văn chương, nghệ thuật, khoa học cho đến ẩm thực (phở, bánh cuốn, chả lụa...), báo chí, hành chính, quân đội...

Sau năm 75, cán bộ, bộ đội, bầu đoàn thể tử nheo nhóc “từ Bắc vô Nam” ty nạn... kinh tế, mang theo nền văn hóa “đéo” (như nhiều người nói) và bạo lực cách mạng!

Việt Nam cộng sản độc lập là một Việt Nam “đập, lột”!

1941, khi ông Hồ chí Minh quàng chiếc khăn màu đỏ lên vai thiếu nhi cũng là lúc ông quét máu vào tuổi trẻ Việt Nam!!!

Từ hôm gây chiến tranh đến buổi đoạt “hòa bình”!

BP

Tác giả ghi chú:

[1]: <https://tuoitre.vn/vu-su-tru-tri-tien-si-phat-hoc-bi-bat-vi-hiep-dam-be-gai-14-tuoi-khai-gi-20190712123937732.htm>

[2]: <https://tuoitre.vn/bi-tu-choi-loi-moi-uong-ca-phe-hai-thieu-nien-dam-chet-ban-2019073012011633.htm>

[3]: <https://banan.thuvienphapluat.vn/tin-tuc/chung-than-cho-thay-giao-day-mon-dao-duc-dam-o-voi-hoc-sinh-tieu-hoc-742>

[4]: <https://www.rfa.org/vietnamese/SpecialTopic/40years-april30/radio-journalist-n-an-loc-p2-nn-01022015115714.html>

[5]: <https://nld.com.vn/thoi-su/buoc-thoi-hoc-2-nu-sinh-danh-da-man/3/nu-sinh-cung-truong-20171211160604678.htm>

Nguồn: Internet eMail by th chuyển

*Đăng ngày Thứ Tư, October 16, 2019
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*